

świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządzam co następuje.

§ 1. Związkowi Elektrowni Polskich w Warszawie nadaje się charakter organizacji przymusowej w rozumieniu art. 53 ust. (2) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 2. Przedsiębiorstwa, wytwarzające, przetwarzające, przesyłające lub rozdzielające energię elektryczną w celu zawodowego jej zbytu, które nie są członkami Związku Elektrowni Polskich w Warszawie, z mocy niniejszego zarządzenia stają się członkami tego Związku na okres, w ciągu którego obowiązuje niniejsze zarządzenie, bez prawa wcześniejszego wystąpienia; zawieszają się również na ten okres prawo wystąpienia ze Związku Elektrowni Polskich przedsiębiorstw, które już należą do tej organizacji.

§ 3. Organizację, cel i zakres działania Związku Elektrowni Polskich normuje statut tego Związku, zatwierdzony przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę decyzją z dnia 18 października 1929 r. Nr BP. 9252/29, z uwzględnieniem przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 4. Związek Elektrowni Polskich w Warszawie oprócz celów przewidzianych w statucie ma za zadanie:

- dokonywanie czynności zleconych przez Ministra Przemysłu i Handlu,
- współdziałanie z władzami przy wykonywaniu ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych,
- zapewnienie najbardziej celowych z punktu widzenia potrzeb Państwa warunków pracy zakładów elektrycznych.

§ 5. Związek Elektrowni Polskich ma prawo i obowiązek organizować w granicach posiadanych uprawnień produkcję i dostawę energii elektrycznej przede wszystkim dla potrzeb obrony Państwa, a w szczególności:

- ustalać zapotrzebowanie, organizować wspólne zakupy i wyjednywać przydział materiałów pędnych, surowców i wszelkich wyrobów potrzebnych dla ruchu zakładów elektrycznych oraz ich odnowienia lub rozbudowy,
- zgłaszać właściwym władzom zapotrzebowanie na personel fachowy dla zakładów elektrycznych,
- współdziałać w kontroli nad wykonywaniem przez członków Związku obowiązków wynikających z przepisów ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych,
- organizować wzajemną pomoc i wymianę energii elektrycznej pomiędzy przedsiębiorstwami członków Związku,
- opracowywać plany ograniczeń dostawy energii elektrycznej poszczególnym kategoriom odbiorców oraz w tych przypadkach, gdy zakład elektryczny nie może w należyty sposób zaopatrywać swoich odbiorców w energię elektryczną, przydzielać tych odbiorców innym zakładom elektrycznym z równoczesnym ustaleniem warunków tych dostaw,
- opracowywać i przedstawiać Ministrowi Przemysłu i Handlu wnioski, dotyczące świadczeń, wynikających z ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych, a w szczególności wniosków w zakresie pkt e) niniejszego paragrafu,
- wyjednywać i opiniować kredyty dla Związku i jego członków.

§ 6. Minister Przemysłu i Handlu może w myśl art. 29 ust. (4) i art. 53 ust. (1) przekazać w całości lub w części Związkowi Elektrowni Polskich w Warszawie swoje uprawnienia, przewidziane w art. 29 ust. (4), art. 32 i art. 53 ust. (1) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

§ 7. Minister Przemysłu i Handlu mianuje Radę i dyrektora Związku.

§ 8. Niezależnie od świadczeń, przewidzianych w statucie Związku Elektrowni Polskich, Rada Związku może obciążać członków opłatami specjalnymi na koszty działalności organizacji oraz opłatami związanymi z organizacją wspólnych zakupów jak również opłatami, wynikającymi z kosztów wykonania obowiązków, nałożonych przez ustawę o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych.

Wysokość tych opłat, sposób ich uiszczania i rozłożenia na poszczególnych członków Związku ustala Rada Związku uchwałą, podlegającą zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 9. Organizację zakupów i sprzedaży surowców, materiałów i wszelkich produktów, potrzebnych dla ruchu zakładów elektrycznych, dla ich odnowienia lub rozbudowy, Rada Związku może powierzyć spółdzielni „Polskie Elektrownie — Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie” albo innym organizacjom handlowym, jeżeli one przyjmą na siebie ten obowiązek.

§ 10. Nadzór nad czynnościami, wykonywanymi przez Związek Elektrowni Polskich w Warszawie w zakresie przewidzianym w niniejszym zarządzeniu, sprawuje komisarz rządowy, mianowany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Komisarz rządowy ma prawo brać udział w walnych zgromadzeniach i w posiedzeniach Rady, ma prawo wglądu do akt Związku oraz żądania od prezesa i dyrektora Związku wszelkich wyjaśnień.

Komisarz rządowy może zawieszać uchwały i decyzje władz Związku w ciągu 2 dni od chwili powzięcia o nich wiadomości. Przeciw tym decyzjom komisarza rządowego służy władzom Związku prawo wniesienia w ciągu 3 dni sprzeciwu do Ministra Przemysłu i Handlu.

W razie gdy Minister Przemysłu i Handlu nie poweźmie decyzji w ciągu 7 dni od daty otrzymania sprzeciwu, zawieszona uchwała lub decyzja staje się obowiązująca.

Minister Przemysłu i Handlu wyznacza komisarzowi rządowemu wynagrodzenie z funduszy Związku Elektrowni Polskich.

§ 11. W obradach władz Związku mają prawo brać udział stali delegaci Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Nadto Ministrowie Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych mogą delegować do Związku innych delegatów dla omawiania zagadnień specjalnych.

§ 12. Wszelkie spory członków Związku między sobą oraz spory między członkami i Związkiem, które powstaną na tle działalności Związku, podlegają rozpoznaniu przez sąd polubowny z wyłączeniem zwykłej drogi sądowej.

Nakazy i zakazy, wydawane przez Związek Elektrowni Polskich w charakterze organu Ministra Przemysłu i Handlu, nie mogą być zaskarżone do sądu polubownego.

Jeżeli w ciągu 14 dni od wezwania o poddanie sporu rozpoznaniu przez sąd polubowny wezwany nie wyznaczy sędziego polubownego albo sędziowie polubowni nie dokonają wyboru przewodniczącego, każda ze stron ma prawo zwrócić się do Ministra Przemysłu i Handlu o wyznaczenie sędziego polubownego lub przewodniczącego.

Do sądu polubownego mają zastosowanie przepisy części pierwszej księgi III Kodeksu Postępowania Cywilnego.

§ 13. Do czasu mianowania przez Ministra Przemysłu i Handlu, w myśl § 7, członków Rady i dyrektora Związku Elektrowni Polskich funkcje Rady spełnia obecna Rada Związku, do której ponadto wchodzić członkowie Komitetu Zakładów Elektrycznych do Spraw Świadczeń Rzeczowych, którzy dotychczas nie byli członkami tej Rady, a funkcje dyrektora spełnia obecny dyrektor tego związku.

§ 14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do terminu, który wskaże obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych o ustaniu obowiązku świadczeń rzeczowych (art. 47 ust. (1) ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) A. Roman.

508.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 września 1939 r.

o ustaleniu terminu wykupu asygnat, którymi dokonano wypłaty wynagrodzenia za pobrane zwierzęta pociągowe.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 sierpnia 1939 r. o wypuszczeniu asygnat (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 534) i rozporządzenia Ministrów Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dnia 29 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 535) zarządzam co następuje:

§ 1.

Asygnaty, którymi dokonano wypłaty za zwierzęta pociągowe pobrane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 sierpnia 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 74, poz. 502) bądź na podstawie ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) będą wykupywane przez kasy skarbowe po upływie 45 dni od daty wystawienia asygnaty.

§ 2.

1. Asygnaty, o których mowa w § 1, mogą być przedstawione do wykupu w dowolnej kasie skarbowej.

2. Przy wykupie asygnat ma być przedstawiony — na żądanie kas wypłacających — dowód, na podstawie którego asygnata została wydana (np. dowód wykonania świadczenia, dowód pobrania lub inny dokument wymieniony na przedniej stronie asygnaty).

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

509.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 września 1939 r.

w sprawie powszechnego zezwolenia na przywóz niektórych towarów.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555), udzielam powszechnego zezwolenia na przywóz w okresie 10 dni od chwili wejścia w życie obwieszczenia niniejszego następujących towarów:

- artykuły przemysłowe o charakterze produkcyjnym (surowce, maszyny, urządzenia i narzędzia);
- kawa, herbata, śledzie, słonina i smalec;
- alkaloidy, środki lecznicze i chemiczno-farmaceutyczne (nie w postaci specyfików) z wyjątkiem szczepionek, surowic i organo-preparatów.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.

510.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 września 1939 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na przywóz towarów z zagranicy i wywóz towarów za granicę.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przywozu i wywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 555) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pozwolenia na przywóz towarów z zagranicy i wywóz towarów za granicę będą udzielane:

- 1) Wojskiemu Związkowi przemysłowemu w granicach ich uprawnień statutowych.
- 2) Branżowym centralom zakupu i sprzedaży zorganizowanym jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli poddadzą się kontroli Ministerstwa Przemysłu i Handlu, polegającej w szczególności na:

- zatwierdzeniu umowy spółki i jej zmian;
- zatwierdzeniu składu osobowego organów spółki i jej prokurentów oraz ustalaniu wynagrodzeń tych osób;
- sprawowaniu nadzoru nad działalnością spółki przez osoby upoważnione do tego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

3) Spółkom prawa handlowego, wymienionym w wykazach firm uprawnionych do dokonywania przywozu i wywozu, które będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

W stosunkach do tych spółek stosuje się przepis § 1 pkt. 2) lit. c).

4) Instytucjom rządowym, samorządowym, ubezpieczeń społecznych oraz przedsiębiorstwom państwowym na warunkach, ustalanych przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 2.

Minister Przemysłu i Handlu może w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach udzielać zezwoleń na przywóz z zagranicy i wywóz za granicę niektórych towarów firmom, nieokreślonym w § 1, ustalając każdorazowo warunki przywozu i wywozu.

§ 3.

Zyski bilansowe spółek, wymienionych w § 1 pkt. 2), przekraczające 0,5%, mogą być zużyte jedynie na cele, wskazane przez Ministra Przemysłu i Handlu.

W stosunku do firm, wymienionych w § 1 pkt. 3) i § 2 procent zysku uzyskanego z transakcji eksportowych i importowych, który może być zużyty tylko na cele wskazane przez Ministra Przemysłu i Handlu, ustala Minister Przemysłu i Handlu każdorazowo.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.